

Úsmev metra

Felix bol obyčajným, bežným Madridčanom, až do chvíle, keď objavil moc všadeprítomnosti. Náhodou sa totiž zúčastnil na jednej reklamnej kampani na mestskú hromadnú dopravu a dnes môžete vidieť jeho tvár všade. Je to úsmev metra, ktorý vizuálne upútava Madridčanov, dennodenne cestujúcich v podzemí do práce a z práce.

05.03.2013

Vo veľkých mestách človek bežne nestretáva tých istých ľudí. Napriek

tomu Felixa vidí veľké množstvo Madridčanov prinajmenšom dvakrát za deň, temer dennodenne. Možno ho vidieť na stanicách Avenida de América, Núñez de Balboa a Diego de León. Ale aj v Banco de España, Sol a Puerta de Arganda.

Už niekoľko mesiacov je tento mladý právnik jednou z reklamných tvárí verejnej dopravy v Madride. Jeho úsmev, úsmev metra, sa objavuje všade. Cestou do práce na prestupnej stanici v Moncloa ho jedného dňa postretla „šťastná náhoda“. Ponúkli mu, aby sa pri príležitosti 25.

výročia založenia konzorcia, zúčastnil na reklamnej kampani. Toto konzorcium združuje všetky prostriedky verejnej dopravy v Madride. Ponáhľal sa, ale ponuku prijal. Bol jedným z tisícov náhodne vybratých cestujúcich, ktorí mali reprezentovať skupinu rôznorodých používateľov verejných služieb. A

medzi týmito tisíckami tvári rôznych rás, vekových skupín a spoločenského postavenia, vybrali pre reklamnú kampaň práve jeho.

Tento mladík z Opus Dei mal reprezentovať „mužov s kravatami“. Možno povedať, že pre tvorcov kampane to bola tvár priemerného Madridčana, a preto táto fotka bola prakticky jedinou, ktorá zostala v druhej časti kampane na podporu nového predplatného vo verejnej doprave. A tak sa stala úsmevom metra a mnohí ľudia, keď ho vidia usmievať sa z billboardu,

vystupujú po schodoch podzemky s väčšou chuťou, pretože radosť je nákazlivá.

Pre mnohých ľudí si úsmevom metra. To znie dobre. Aj napriek uponáhľanému životu, vždy je čas pousmiať sa...

Áno, práve o to šlo – svieži, radostný a dynamický obraz ľudí, ktorí používajú verejnú dopravu. Aj keď sa pri úsmeve niekedy ukážu fyzické nedostatky, bez úsmevu by táto fotka nebola pôsobivá.

Pri všetkej tej kríze a neistote panujúcej v dnešnom Španielsku, pomáha úsmev, alebo je to len akýsi banálny návod na optimizmus?

Byť v kríze je vždy relatívna záležitosť. Sme na tom horšie ako pred niekoľkými rokmi, ale oveľa lepšie, než väčšina ostatných ľudí. Nedávno som sa s jedným cudzincom prechádzal po Madride. Mal veľmi dobrý dojem z čistých a dobre osvetlených ulíc, z rozsiahlej verejnej dopravy v Madride, zo značnej úrovne bezpečnosti, ocenil kvalitu a rozmanitosť v kulinárskej brandži, pestrú ponuku tovaru, ako aj to, že veľké množstvo ľudí žije mestom aj

vo všedný deň. Pri tejto príležitosti som si uvedomil, že aj keď si myslíme, že sme v kríze, iní si myslia, že žijeme v jednom z najlepších miest, aké kedy navštívili.

Pri dnešnej veľkej nezamestnanosti, naučili sme sa chodiť do práce s úsmevom?

No je to dôležité, obzvlášť teraz, keď mať prácu je niečo privilegovaného. Snáď táto kríza poslúži aj k tomu, aby sme si viac vážili to veľké dobro, pre jednotlivca i celú spoločnosť, to že človek môže mať prácu, môže slúžiť a byť začlenený do spoločnosti prostredníctvom našich pracovných povinností. Je možné, že si práve takýmto nedobrovoľným spôsobom musíme

uvedomiť hodnotu, akú má práca vo všetkých oblastiach nášho života.

Takže, usmievať sa v septembri, októbri, novembri, decembri...Je to vierohodné, alebo len umelá póza?

Žiaľ, vyfotili ma len jedenkrát, a fotka je pre všetky mesiace...Je to životný postoj – buď sa človek dokáže usmievať aj v bežných situáciách, alebo sa obávam, že to nedokáže ani v tých málo prípadoch, keď má urobiť niečo veľké.

Keby tá fotka vedela rozprávať, čo by ste povedali ľuďom, ktorí každý deň chodia okolo toho reklamného pútača v metre?

Najskôr by som im povedal, aby to s úsmevom nepreháňali...A nech ho nepokreslia a neničia...Ale vážne, keby som im mohol niečo povedať, bolo by to o tom, nech sa nezameriavajú na to negatívne. Veď väčšina vecí funguje dobre (jeden príklad je aj doprava – temer vždy poskytuje dobré služby).

A keď sa budú znepokojovať, kritizovať negatívne veci v živote, nič tým vlastne nezlepšia. Dokonca, ako povedal Benedikt XVI., keď bol ešte kardinálom, týmto tak málo konštruktívnym postojom veci ešte zhoršia. Nechať sa strhnúť negatívnymi postojmi je pohodlné, nijako to nezaväzuje. Naopak, prekonávať tieto tendencie je konštruktívny postoj, vedie to človeka i

ostatných ľudí, aby si cenili dobré veci, ktoré máme každý deň k dispozícii.

Existuje nádej aj v podzemí?

Samozrejme. Práve v metre sa stáva, že počítame s nádejou, že sa dostaneme z toho, čo je v živote najťažšie. Okrem toho z podzemia sa dá dostať, keď máte pohľad upretý na to, čo určite príde, keď budete tam hore.

opusdei.org

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/usmev-metra/](https://opusdei.org/sk-sk/article/usmev-metra/) (03.04.2025)